

grædvist frem; vi maae være tilfredse, om vi ogsaa maae gaae med korte og smaa Skridt, naar vi kun kunne sigte hen mod Maalet. Jeg betragter derfor dette Forslag som et Led i Udviklingen, og jeg mener, at der er Meget vundet, dersom det bliver ophøiet til Lov. Jeg troer da, at vi kunne glæde os over, at vi have gjort et Skridt fremad, om vi end og maae erkjende, at vi endnu staae langt fra Maalet.

Det er disse Bemærkninger, som jeg paa dette Punkt af Sagen vilde fremkomme med, og dersom jeg anseer det fornødent, vil jeg senere at faae Ordet; men for Dieblisset skal jeg ikke gaae ind paa Enkeltheder.

Norgaard: Det Forslag, som nu er til Behandling, er unægtelig en af de Love, som Folket imodseer med Længsel. Min Stilling til dette Lovforslag er forøvrigt meget behagelig, idet jeg gjerne gaaer ind paa Forslaget, som det er forelagt. Det, som jeg især lægger Vægt paa, er Sammensætningen af Amtsraadet; thi det kan ikke negtes, at Amtsraadet er en Autoritet, som næsten i alle Sager har en vis overordnet Betydning og Indflydelse paa de Sager, der skulle afgjøres paa højere Steder. Med Hensyn til dette Punkt var det, at jeg vilde tillade mig at hente de Forsamlingens Opmærksomhed paa, forsaavidt der skulde blive nedsat et Udvalg i denne Sag, om det ikke var rigtig, at der kom en Bestemmelse ind i Forslaget, som sikrede Beboerne, at Amtsraadsmedlemmerne nogenlunde ligeligt fordeeltes i Amtet, saaledes at der, saavidt muligt, blev valgt Medlemmer, som høre hjemme i Amternes forskjellige Egne. Jeg veed, at der i det Mindste paa Verne er fort ikke saa Klager i den Henseende, og det var derfor, at jeg vilde tillade mig at henvende den ærede Forsamlings Opmærksomhed derpaa. Forøvrigt har denne Sag jo havt en meget besynderlig Skjæbne, som efter min Mening ikke saameget segte sin Grund i, om den større eller mindre Deel af Forstanderfaber valgtes af Beboerne eller i Sammensætningen af Amtsraadene, men snarere dert, at Loven indeholder i sig et Princip, hvilket naturligvis et Ministerium, som er grundlovsens, ikke godt kunde gaae ind paa. Men denne

Banfelighed mener jeg nu er fjernet; idetmindste stiller Sagen sig saaledes for mig, og jeg veed heller ikke, om man paa en bedre Maade kan støtte Ministeriet og Forsamlingen, end ved at fremme Sagen, som Folket imodseer med saa stor Længsel. Det var blot disse Par Bemærkninger, jeg vilde gjøre, og jeg maa saaledes paa det Bedste anbefale Forslaget og fremfor Alt ønske, at det kunde komme ud og blive til Lov i nærværende Session; thi jeg kan ikke negte, at det vil have en meget uheldig og nedslaaende Indvirkning paa Folket, om denne Sag nu igjen skulde blive forhandlet og dog ikke blive til Lov.

Condorp: Uagtet jeg er fuldkommen enig med Forslagsstilleren i Principet, vil jeg dog tillade mig at ytre det Ønske, at Forslaget ikke gaaer videre; thi efterat den høitæredede Indenrigsminister har udtalt sig, anseer jeg det for meget tvivlsomt, at sætte en Communalvalglov igjennem, som vi kunne være tjente med; thi det er jo ikke saa meget om at gjøre, at faae en ny Communallov, som det er om at gjøre, at faae en Lov, der kan være tilfredsstillende for Folket i Almindelighed.

Lundgaard: Da det Lovforslag, der for Dieblisset er under Forhandling, er en Sag, som Folket med Længsel venter, saa er det min indstændige Anmodning til Forsamlingen, at den vil vedtage Forslaget, og det er især af Hensyn til Amtsraadet, saaledes som det er foreslaaet, at jeg ønsker Forslaget fremmet. Det er blot disse Par Ord, jeg vilde tillade mig at fremsætte.

Indenrigsministeren: Jeg vil blot tillade mig at bemærke, at skøndt jeg kunde have adskillige Grunde til at gjøre en Anledning af den ærede Forslagsstilleres Foredrag, troer jeg dog at tjene Sagen bedre ved at afvente Sagens 2den Behandling og da først udtale mig angaaende de mange vigtige Punkter, som Forslagsstilleren berørte.

Lindberg: Ja, det er saavel ved denne Leilighed som ved flere andre, naar Lovforslag